

време, дорде не добие *прошка* отъ свѣкарътъ си, отъ дѣверете си и отъ кумътъ си. *З. 312.* На отходвеніе-то зетовски-отъ татко фърлятъ дробни пари надъ глава-та отъ невѣста-та, коя гувентъ качена на коня. *М. р. 516.* Послѣ тоя обрядъ невѣста-та гувентъ до врата-та — Кум-отъ и старосват-отъ имаеъ право да мѣчатъ зет-отъ и невѣста-та со секакви тешки испитвания, на прим. невѣста-та да ѣ оставить да му гувентъ цели часови. *ib.* Невѣста-та три пѣти сѣ кланатъ на татка ѣ и кум-отъ, и ходить на старна, кѣде често сѣ кланятъ (гувентъ). *ib. р. 120.* 2) подношу, съ почтеніемъ дарю: Момата не идить отъ овошки-те що сѣ во шаміа-та, а тие що сѣ во бѣла-та везана риза, кой чуватъ мома-та за да сѣ кланятъ (гувентъ). *М. р. 517.* 3) говѣю, голодаю: Говѣе, че нѣма що да яде. *Ч. 142.* Щорецъ са молилъ на мравѣтъ. Да го нахрани, че отъ гладость тѣй. — „Что прави лѣтось ти?“ — „Пѣхъ изъ нивъа-та“. — „Иди сега играй пѣкъ и говѣй“. — Момчета работете на младость, Да не говѣйте на старость. *Сб. 110.* Изнайнапрѣдъ козлетата нерачахъ да ядѣтъ, но като поговѣхъ нѣколко време, навикнѣхъ малко по малко съ нѣкои зърна отъ жита-та и зехъ да си опитомятъ. *Рс. 86.*

**Говно** *с. с. соотвѣтствуетъ созвучному русскому его синониму:* Въ рѣдко говно не хвъртай камѣкъ, да та не напръска. *Ч. 138.*

**Говорка** *с. ж.* **Говоръ** *с. м. 1)* языкъ, способъ выраженія: Но нѣкогажъ като сѣдеше вторачваше си на тѣ добытци, и говореше съ тѣхъ, като да си подземаше че разбираха говорката му. *РА. 90.* О! колко никаква му ся виждаше тогава веселба, която усѣщаше отъ нечувственна говорка на цытака като си срѣзни съ радостъта на разговорката съ Петко. *ib. 119.* Познавамъ даже тѣзи полуусмѣха, небрежната му сѣнка, приятный му, простъ и убѣдителенъ говоръ (*sa parole douce, simple et insinuante*). *T. 152.* Ако е то катадневенъ говоръ (*Wenn es das alltägliche Possenspil wäre?*). *Э. Г. 92.* 2) живая, устная рѣчь: Точно и ясно да си излага мислитъ — въ говоръ било, въ писмо било. *Пс. 9—10 р. 183.*

**Говорѣ** *м. дл.* говорю (*син. велѣ, думамъ, казувамъ, хоратѣ*): Какво ти сладко говориш! *Д. 22, 25.* Селяне му говорѣха... Дан им бан им говораше. *ib. 39; 4—13.* Тамъ си найде бяла Неда Ду три хиляди юди Та си хи вѣлетъ говоретъ. *Д. S. 2; 7—8. 10.* И Самови-ла *вореше*. *М. 4.* И ѣ *ворѣтъ* деветъ брака. *ib. 6.* Тия ми сѣ мошне налютила И *ворѣтъ* на своя стара майка. *ib. 57.* Тога *воритъ* дете малечко'о. *ib. 59.* И ѣ *воритъ* Марко Кралевике. *ib. 121.* Тога *вори* сестра Ангелина. *ib. 144.* Тамъ дека герданъ си ниже. Тамъ помяна